

Obertura Amposta CCC'06

(Amposta, 14 de gener 2006, 18.00 hores, Teatre de la Lira Ampostina)

Autoritats, ampostins i ampostines,

En nom de la ciutat de Lleida tinc l'honor de compartir amb vosaltres aquest vespre de joia i orgull; joia no només per la vostra vila, i orgull no només per a la vostra societat civil. Aquesta que ens proporcioneu avui és una nit de festa i reafirmació de la vitalitat de la cultura dels Països Catalans, una realitat que més d'un voldria que quedés reduïda a simple folklore provincià.

Des d'avui, la ciutat de Lleida us mira amb ulls diferents, ja que passeu a ser la nostra capital en allò que més ens uneix als homes i les dones de parla catalana: els referents culturals que ens defineixen com a nació, com a poble diferenciat dels altres. Sé que exercireu aquesta capitalitat amb brillantor i voluntat d'aprofundir en el reconeixement de la nostra identitat.

La ciutat de Lleida us prendrà el relleu a la fi d'aquest any en la tasca de representar i dignificar la cultura del nostre poble. Per a nosaltres, la capitalitat cultural, és un reconeixement i, a la vegada, un repte.

La nostra intenció primera és estar a l'alçada de les expectatives aixecades per més de 250 adhesions a la nostra candidatura, demostrant la decidida voluntat d'oferir a tota Catalunya el millor de la manera lleidatana d'entendre el país. La nostra segona pretensió és intentar estar a l'alçada de la feina feta en favor de la promoció de la llengua i la cultura catalana que han portat a terme la primera Capital Cultural Catalana, Banyoles; la de l'any passat, Esparreguera, i l'actual, Amposta.

A Lleida, el fil conductor de l'any 2007 serà el tres-cents aniversari de la caiguda de la Seu Vella. I no estic parlant d'un fet local, sinó d'allò que va suposar el començament de la invasió borbònica de Catalunya.

L'Onze de Setembre de 1714 de Barcelona va començar l'any 1707 a la ciutat de Lleida. Per a nosaltres té una gran força simbòlica que tres-cents anys després sigui la ciutat de Lleida, la primera que va caure llavors, la que agafi la torxa de representar una cultura arrelada al poble, apassionadament singular i amb decidida capacitat de projecció mundial.

Aquella cultura que es va voler esborrar no només es manté més viva que mai, sinó que es dota de mecanismes simbòlics, com la capitalitat cultural, que han de servir per mantenir encesa vila a vila una flama que d'altres voldrien veure apagada.

Aquesta és la torxa que a partir d'avui, ampostins i ampostines, us toca mantenir viva a vosaltres.

Molt bona capitalitat cultural 2006.